

Κυριακή 13η Αυγούστου 2023

Κυριακή Γ' Ματθαίου.

(Ματθ. 17, 14 – 23).

«Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε» (Ματθ. 17, 17)

Τὴν ὑπέρολογη ὑπεροχή τοῦ Χριστοῦ βλέπουμε σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς. Ἕνας πονεμένος πατέρας ὁδηγεῖ τόν δαιμονόπληκτο γιό του στόν Ἰησοῦ καί ζητάει τή θεραπεία, πού δέν κατάφεραν νά δώσουν οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου λόγω τῆς ἐλλειμματικῆς πίστεως τους.

Ὁ πατέρας ἄφησε τόν Χριστό ὡς τήν τελευταία λύση στό πρόβλημα τοῦ παιδιοῦ του. Ὁ Κύριος, ὅμως, μέ τό θαῦμα πού κάνει διδάσκει ὅτι ἔπρεπε νά εἶναι ἡ πρώτη λύση καί ὄχι ἡ ἔσχατη. «Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε» λέγει ὁ Θεάνθρωπος γιά τόν νέο. Εἶναι μία προσταγή καί μία πρόσκληση πού τήν ἀπευθύνει σ' ὅλους τούς κηδεμόνες ὄλων τῶν ἐποχῶν. Τούς νέους ἀπό νωρίς τούς ὁδηγοῦμε σ' ἕνα

σωρό τόπους καί ανθρώπους, γιά νά τούς δώσουμε άμέτρητα προσόντα, μέ τά όποια θά έπιβιώσουν στή ζωή τους. Τούς τρέχουμε στά γυμναστήρια, στά ώδειά, στά φροντιστήρια, στά καλλιτεχνικά έργαστήρια, στίς πάσης φύσεως όμάδες καί όπουδήποτε άλλοϋ νομίζουμε ότι εΐναι καλό καί συμφέρον γιά τή συγκρότησή τους. Τούς συνδέουμε μέ δασκάλους, μέ προπονητές, μέ διασκεδαστές, μέ άμέτρητα πρόσωπα, γιά νά κοινωνικοποιηθοϋν, νά αναπτυχθοϋν, νά περάσουν καλά, νά μορφωθοϋν. Γεμίζουμε τούς νέους μέ προσόντα, ικανότητες καί γνώσεις. Φροντίζουμε νά μήν τούς λείψει τίποτα, νά μήν τούς στεναχωρήσει τίποτα, νά μήν τούς ταράξει τό παραμικρό. Κάνουμε άμέτρητες θυσίες, γιά νά έχουν τό καλύτερο μοντέλο κινητοϋ τηλεφώνου, τά ακριβότερα ροϋχα στόν περίγυρό τους, τήν πιό έντυπωσιακή βιτρίνα συμπεριφορᾶς καί έπιτυχίας.

Όλα εΐναι καλά καί εύλογημένα. Όλα τά έπιβάλλει ή άγάπη γιά τά παιδιά. Όλα πρέπει νά τά κάνουμε στό μέτρο τής δύναμης πού διαθέτουμε. Όμως, γιά νά έχουν νόημα όλ' αϋτά, πρέπει νά

ἀπαντήσουμε σ' ένα βασικό ἐρώτημα. Ποιό μοντέλο ἀνθρώπου θέλουμε νά δημιουργήσουμε; Ποιό πρότυπο ζωῆς θέλουμε νά ἐμπνεύσουμε στους νέους; Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι ὀνειρεύονται τό μοντέλο τοῦ ἀνθρώπου πού εἶναι ὁδοστρωτήρας, πού εἶναι ἀρπακτικό, πού εἶναι φιλόδοξος, εὐζωϊστής καί ἡδονιστής. Τό πρότυπο τῆς ζωῆς πού θέλουμε νά δώσουμε στά παιδιά μας εἶναι τά λεφτά, ἡ ἐπαγγελματική ἐπιτυχία, ὁ βολικός καί καλοστημένος γάμος, ἡ ἐγωιστική ἀποκατάσταση, ἡ λίγη κούραση καί ἡ μεγάλη ἀπόλαυση. Ἐτσι βγάζουμε ὀρδές νέων χωρίς πραγματική παιδεία, χωρίς ἐσωτερική μόρφωση, χωρίς καλαισθησία, χωρίς ἀνθρωπιά, χωρίς φιλότιμο, χωρίς ἀνώτερες φιλοδοξίες. Δημιουργοῦμε μικρά τέρατα, πού χτυπιοῦνται μεταξύ τους, πού πληγώνουν ὅποιον θεωροῦν ἀδύνατο, πού δέν σέβονται τίποτα καί τρελαίνονται, ἄν δέν γίνει τό δικό τους. Δημιουργοῦμε παιδιά πού διεκδικοῦν, ἀλλά δέν δίνουν, πού εἶναι σκληρόκαρδα καί ἀδιάφορα, πού, τό τραγικότερο ἀπ' ὅλα, δέν ξέρουν νά ἀγαπήσουν, διότι ἀπαιτοῦν μόνο νά ἀγαπηθοῦν. Μέ

ὄλα τὰ λάθη αὐτά φτιάχνουμε νέους οἱ ὅποιοι ἀποστρέφονται τόν Θεό καί ἀποδέχονται εὐχάριστα τόν διάβολο.

«Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε» λέγει ὁ Χριστός ὡς λύση στήν τραγική κατάσταση τῶν παιδιῶν μας. Μόνον ἐάν πρῶτα ἔχουμε προσφέρει τόν Χριστό, εἶναι καλό ὅ,τι κάνουμε γιά τὰ παιδιά καί ὅ,τι τούς χαρίζουμε. Ἐάν ἀφήσαμε τόν Ἰησοῦ στίς ὑποσημειώσεις τῆς ζωῆς, ὅ,τι κάνουμε καί ὅ,τι προσφέρουμε εἶναι κακό καί καταστροφικό γιά τούς νέους. Χωρίς Χριστό τὰ παιδιά εἶναι ἔρμαιο τῶν συμφερόντων, γίνονται ἀντικείμενα ἐκμετάλλευσης, γίνονται ἀνισόρροπες καί ἀνασφαλεῖς προσωπικότητες, χωρίς ἀρχές, χωρίς ἀξίες, χωρίς σοβαρό σκοπό, χωρίς σταθερό στόχο, χωρίς ἀληθινή χαρά καί εὐτυχία. Μόνον ὅταν φέρουμε τὰ παιδιά καί τούς νέους κοντά στόν Χριστό, θά τὰ ἐλευθερώσουμε ἀπό τούς κινδύνους καί τίς ἀμέτρητες παγίδες τοῦ κόσμου καί τοῦ διαβόλου. Μόνον ὁ Χριστός μπορεῖ νά ἀπαλλάξει τούς νέους ἀπό τὰ συμπλέγματα καί τίς ἀνασφάλειες, νά τούς ἐλευθερώσει ἀπό πάθη καί

πτώσεις, νά φωτίσει τό μυαλό καί τήν καρδιά, γιά νά χαίρονται τή ζωή ὄχι σάν κάτι φτηνό ἀλλά σάν κάτι αἰώνιο.

Ἐπίσης, ἀπό τή βρεφική ἡλικία εἶναι ἀπαραίτητο νά μιλάμε στά παιδιά γιά τόν Χριστό. Νά τούς διαβάζουμε ὁμορφες ἱστορίες ἀπό τήν Ἁγία Γραφή. Νά τούς παρουσιάσουμε ὡς πρότυπα ζωῆς τήν Κυρία Θεοτόκο καί τούς ἁγίους τῆς πίστεως μας. Ἡ κατήχηση εἶναι τό πιό σημαντικό στοιχεῖο στήν οἰκοδόμηση τῆς προσωπικότητάς. Ἡ Ἐκκλησία θά βοηθήσει μέ τά δικά της κατηχητικά, ἀλλά ἡ ἀφομοίωση τῆς κατήχησης θά γίνει μέσα στήν οἰκογένεια. Ἐπειτα εἶναι βασικό νά διδάξουμε στούς νέους τήν προσευχή καί τή λατρεία τοῦ Θεοῦ. Μόνον ἔτσι θά γεμίσει ἡ ψυχή τους ἀπό τήν ἄκτιστη χάρη καί θά ἀντισταθοῦν στίς ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ. Ἐπίσης εἶναι ἀπαραίτητο νά μάθουμε στά παιδιά τήν ἀσκήση, τή νηστεία, τήν ἀρετή, ὄχι μέ λόγια ἀλλά μέ τό δικό μας παράδειγμα. Τό σημαντικότερο ἀπ' ὅλα εἶναι νά συνδέσουμε τά παιδιά, ὅσο πιό νωρίς γίνεται, μέ κάποιον πνευματικό ὁδηγό καί πατέρα. Θά

τούς έχουμε κάνει τό σπουδαιότερο δῶρο στή ζωή. Θά τούς έχουμε χαρίσει ἕνα καταφύγιο γιά τίς τρικυμίες πού τά περιμένουν.

Χτίσαμε μία κοινωνία πού μοιάζει μέ ἀρένα γιά τούς νέους. Τούς ἐξοπλίζουμε μέ τά ἀπαραίτητα στοιχεία, ἔτσι ὥστε νά ἐπιβιώσουν στή σκληρή καί ἀπάνθρωπη αὐτή ἀρένα. Ἀδικοῦμε τούς νέους. Περιμένουμε πολλά, ἐνῶ τούς ἀφαιρέσαμε τά σημαντικά. Θέλουμε νά ἔχουν ὑγεία στό σῶμα καί στήν ψυχή, ἐνῶ τούς κάνουμε ἐνέσεις θανάτου μέ τά πρότυπα ζωῆς, μέ τίς ἀνόητες ἐξυπνάδες καί φιλοσοφίες καί μέ τά ἀμέτρητα ἄγχη πού τούς ποτίζουμε. Εἶναι καιρός νά ὀδηγήσουμε τούς νέους στόν Χριστό. Δέν εἶναι παρωχημένο καί παλιομοδίτικο. Εἶναι ὅ,τι πιά σύγχρονο καί ἔξυπνο μποροῦμε νά κάνουμε γιά ἐκείνους. Εἶναι τό μόνο πού θά τούς ἐξασφαλίσει ἕνα ἀληθινά λαμπερό μέλλον. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι δίπλα μας ὡς ἀρωγός. Ὁ Χριστός περιμένει καί προσκαλεῖ. Μακάρι νά Τόν ἀκούσουμε, γιά νά χαροῦμε τήν προκοπή τῶν παιδιῶν μας καί τήν παντοτινή τους καταξίωση. Ἀμήν.